

János 1, 1-16.

A jól ismert történetből most tudatosan csak a kezdete van előttünk. Amikor még nem tudhatjuk, hogy mi lesz a folytatás. Amikor még nem értjük, hogy miért lesz beteg Lázár, miért vár Jézus 2 napig, ahelyett hogy gyorsan odasietne és meggyógyítaná, miért hagyja, hogy megtörténjen a legszörnyűbb, hogy Lázár meghal. Miért akkor indul el, amikor már megtörtént a tragédia, kockáztatva ezzel az életét, tulajdon biztonságát? Jézus tanítványai sem értik ezt.

Életünkben gyakoriak ezek a miértetek. Minket sem kerül el a betegség, baleset, veszteségek, gyász, fájdalom, családi gondok, konfliktusok. Nem értjük, hogy mi miért történik? Miért engedi meg Isten? Nem szeret? Vétettem valamit ellene? Miért nem siet a segítségemre, amikor imádkozom hozzá? Sőt az egész gyülekezet is imádkozott! Elrontottam valamit? Vak vagyok a bűneimre? Várom a szabadítását, de nem történt semmi sem, sőt egyre rosszabb lesz a helyzet, még mélyebben vagyok és közben telik az idő. Elfeledkezett rólam az Isten? Vagy nincs ereje, hatalma segíteni?

Nem véletlen, hogy János evangélista ilyen részletességgel írja meg ezt a történetet, mert benne választ kaphatunk miértjeinkre. János bemutatja nekünk Lázárt Betániából. Jézus gyakran megfordult a három testvér házában. Jézus szerette Mártát, ennek testvérét Máriát és Lázárt is. Ők is nagyon szerették Jézust, jobban talán nem is szerethették volna. Amellett hogy vendégül látták, ami nem volt kis teljesítmény, hiszen Jézus mellett ott volt még a 12 tanítvány is, még azt is olvashatjuk, hogy Mária megkente drága kenettel Jézus lábait és hajával törölte meg azt. Nem gond volt nekik 13 ember vendéglátása, hanem azt élhettek meg minden egyes találkozásnál, hogy többet kapunk, mint amit adunk. Különleges kapcsolat fűzte őket össze, ők megértettek valamit Jézus titkából. Mégis megtörténik a rossz a családban. Lázár megbetegszik és nővérei üzennek Jézusnak:

2. Uram, íme akit szeretsz, beteg. Hamis tanítás az, amelyik azt hirdeti, hogy a hívő ember nem lehet beteg. Aki hisz, azzal csak jó dolgok történhetnek. Elég csak buzgón imádkozni és Isten válaszol kéréseinkre. Segítségét kérem, és Ő azonnal segít, meggyógyít vagy teljesíti kérésemet. Ez ebben a formában nem igaz. Úgy igaz, hogy a hívő emberen ott van Isten áldása. A hívő ember tudhatja, hogy ha Isten kezébe tette le az életét, akkor az ott jó helyen van, biztonságban és védettségben, senki ki nem ragadhatja azokat az én kezemből-biztosít minket Jézus ígérete. Jézus Krisztus egyedüli érdeméért bemenetelünk van Isten országába, elvétetett fejünk felől az ítélet, életünk minden egyes eseményei erre készítének minket fel, együtt munkálkodnak a mi javunkra. A jó dolgok és az úgymond rossz dolgok is. Ebben benne van, hogy az ember megbetegedhet, ne adj Isten még depressziós is lehet. Még az is benne van, hogy tönkre mehet a házassága, rossz utakon járhatnak gyermekei, kudarcai lehetnek egy szolgálatban. Amíg itt a földön élünk, addig viseljük a bűn következményeit, magunkéit és másokéit is. Ez a következmény a betegség, a testi-lelki fájdalom, magány, a munka kudarca, öregedés és végül a halál. Nincs ellentét a nővérek kérésében. Ellentétet csak mi szoktunk benne látni, amikor velünk történik hasonló. Mert azt gondoljuk, hogyha szeret Isten, akkor meg fog kímélni. Elvárjuk tőle. És ha nem teszi jön a szemrehányás és a pansz. Látjuk ezt majd itt is Máriánál. Ha itt lettél volna....Elöl és hátul körülzár felettem tartja kezét, nem érhet veszedelem. Akkor minket el fognak kerülni a bajok, Isten köteles nekem a legjobbat adni. Istent nem kötelezhetem semmire. Ha ő velem ki ellenem? Semmi nem érhet Isten akarat nélkül. Hamisan azt gondoljuk, hogy mi már kiérdemeltük a jó bánásmódot, megérdemeltük, hogy mintegy piros szőnyegen menjünk végig az életünkön. A hitetlen emberek pedig gúnyolódnak, hogyha ilyen nagy hívők vagyunk, akkor miért?? Ha Isten fia vagy akkor.....Az ösellenség beülteti a hamis gondolatokat, megkíséríti Istenbe vetett hitünket, szeretetünket, imameghallgatását. Hiába

is bízol benne, hiába imádkozol, nincs értelme Őt szolgálni, nincs értelme a gyülekezet közösségéhez tartozni. Az ellenség azon munkálkodik, hogy megingassa a hitünket, Isten pedig közben éppen hitünket erősíti meg. Kiváltság, ami Lázárékkal történik. Próba, amiben ők megálltak és amiben mi is megállhatunk. Isten szeretete nem kis földi ajándékaitól függ.

3. Jézus mit válaszol erre a kérésre? Ez a betegség nem halálos, hanem az **Isten dicsőségét szolgálja**, hogy általa megdicsőüljön az Isten Fia. Majd valami olyant várnánk, hogy Jézus azonnal Betániába megy Lázárt meggyógyítani, csapot papot ott hagy. De nem siet, hanem még két napig marad azon a helyen. Miért? Mit jelent ez az Isten dicsőségére? Lázárnak itt meg kell hálnia, hogy feltámadjon negyednappal halála után, sok ember láttára. Ez lesz János evangéliuma szerint az utolsó, a legnagyobb jel, amit mutatott nekik Jézus. Akik látták ezt a csodát, azok közül sokan hittek benne. Egyértelmű volt ott a temetőben, hogy Jézus a feltámadás és az élet, hogy Ő nem akárki, hanem maga az Isten Fia. A nagytanács pedig ezután határozza el Jézus megöletését. Neki is meg kell hálnia előbb, hogy harmadnapra feltámadjon, hogy nekünk életünk legyen és bővülködjünk, hogy bűneink eltöröltsenek. Lázár betegsége, halála nagyban előkészítették a golgotai keresztet. Isten dicsősége Jézus Krisztus, az az út, amit Ő bejárt helyettünk, az Ő engedelmessége, ahogyan életét letette. Itt tulajdonképpen nem Lázárról van szó, nem ő a főszereplő, még ha annak látszik is, hanem Jézus, az Isten Fia. Isten dicsősége, hogy mi meglássuk kicsoda Ő nekünk, még többet belőle, személyéből, hatalmából, kegyelméből. Isten dicsősége, hogy meglátszódják újjáteremtő munkája törekeny cserépedény életünkön keresztül. Amikor törik akkor látszódik meg igazán, mi van benne. Olyan jó lenne így hozzáállni éltünk dolgaihoz, eseményeihez, hiszen ha Isten beleszerkesztette az életünkbe, akkor az alkalom arra, hogy Ő megdicsőüljön, Ő legyen naggyá a mi kis porszem életünkön keresztül. Betegség és egészség idején is. Erőtlenségünkben, mint ahogyan ezt tapasztalta meg a későbbiekben Pál apostol is: Amikor erőtlenség vagyok akkor vagyok erős. Mert elég volt neki Krisztus kegyelme, ami hordozta. Isten dicsősége megmutatkozhat erőtlenség, betegség, gyász idején is. Az Ő dicsőségére nincs bukásunk, de az Ő dicsőségére van, amikor kegyelméből felállunk a bukás után és bocsánatából élünk. Nincs dicsőségére, amikor této vázunk, magunk erejéből akarunk, de dicsőségére van, amikor hitből élünk és cselekszünk, nem a magunk eszére támaszkodunk, hanem hagyjuk, hogy Ő vezessen. Isten dicsősége, hogyha a halál erői vi sszaszorulnak, ha valakin nem a bűn uralkodik. Jó lenne mindenben az Isten dicsőségét keresni, és nem a magunk önző szempontjainál leragadni, én hogyan látom, én hogyan élem meg, mi lenne az én kérésem, kívánságom.

Ott lehetne az az imádság a szívünkben: Uram mit akarsz ezen keresztül velünk? Mit láthatunk meg, tanulhatunk meg belőled? Mi az, amiben az életünk hozzád lehet hasonló? Isten dicsősége szemszögéből más értelmet nyernek az események. Áldássá lesz ott az átok, megbékéltet a keresztmondja egyik református énekünk. A földi oldalról úgy látszik, hogy Jézus késik, pedig hajszál pontosan érkezik. Úgy látszik, hogy rombol, pedig országát építi, szenvedni hagy, pedig épen a legnagyobb örömet készíti elő, elvesz, pedig legértékesebb ajándékát adja, úgy tűnik, hogy veszteségünk, később pedig kiderül, hogy az a mi javunk. Nyugodtan helyettesítsük be saját életünket, bajainkat, kísértéseinket, örömeinket. Mi mutatkozik meg benne? Tudunk-e Istenre mutatni vagy magunkat sajnáltatjuk vagy éppen dicsérjük.

A kérdés az, hogy Isten Fia megdicsőülhet-e bennünk? Mert ott van a lehetőség, hogy mindezekben, sőt hogy mindezek ellenére életünket visszavonhatatlanul Jézushoz kössük. Hogy csak azért is, mert késik, rá várjunk és bízzunk benne. Maradjunk meg a vele való szeretetkapcsolatban töretlenül. Akkor is, ha nem értjük, mit miért cselekszük. Sajnos van úgy,

hogy elbukunk, szégyent hozunk Isten nevére, vagy éppen miattunk káromoltatik a neve.

4. Jézust a saját tanítványai sem értik. Mester, most akartak megkövezni a zsidók és ismét odamégy? Az előző fejezetben azt olvashattuk, hogy meg akarták kövezni istenkáromlásért, mert eggyé tette magát az Atyával. Miért menne akkor újra Jeruzsálembe? Mit keres ott? Veszélyes! Mi lesz velünk? Hova fog ez vezetni? Tanítványai féltették, de ő nem fél odamenni.

Jézus tudta, hogy Lázár közben meghalt. Lázár, a mi barátunk elaludt, de elmegyek, hogy felébresszem. Ezt sem jól értik a tanítványok. Uram, ha elaludt meggyógyul. Nem kell tehát odamenni, elhárult a veszély. Jézusnak egyértelműen ki kell mondania, hogy Lázár meghalt. Örülök, hogy nem voltam ott tiértetek, hogy higgyetek. Tamás hirtelenkedik: Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele! Nem tudja, hogy mit beszél. Mindennek rendelt ideje van és Jézus erre az Atyától rendelt időre figyel. Ezért vár és amikor eljön az idő, ezért indul, nem törődve azzal, hogy mi vár rá Jeruzsálemben. Jézus nagyon tudatosan élte egész földi életét. Azt tette, amit tennie kellett, ami összhangban volt a mennyei Atya akaratával. Azért mert szeret minket, szerette Lázárt, Máriát és Mártát, szerette a tanítványait és szereti az egyházát. Jézus mindig a megfelelő pillanatra vár, de akkor viszont cselekszik értük és értünk is. Nem késik el azzal sem, hogy életét adja értünk, a legtöbbet, amit csak adhat, hiszen ezért jött erre a földre. Majd harmadnapra győzelmet arat a halál felett, nyilvánvalóvá lesznek Isten cselekedetei. Erre építhetjük hitünket, életünket. Merjünk benne hinni, aki számunkra is a feltámadás és az élet! Kívánom mindannyiunknak, hogy ezt megtapasztaljuk. A mi Urunk feltétlen szeretetét, valamint azt, hogy mindent az Ő dicsőségének szemszögéből láthassunk meg. Legyen türelmünk kívánni a csodát, hogy láthatóvá is legyen ez a dicsőség.